

den gjældende Ret, hvilket jeg maa bemærke ligeoverfor det ærede 3die Medlem for 8de Kred, der synes i Modsetning hertil at ville gjøre gjældende, at hans Endringsforslag var stemmende med den gjældende Ret. — Den gjældende Rets Bestemmelser med Hensyn til dem, der ere forpligtede til Deltagelse i Reguleringsarbejders Udførelse, findes i Loven af 1846 § 17, og Reglen er den, at de, som have Nyttens af Bandlebet, ogsaa skulde tage Del i Reguleringen. Lovudkastet gjør nu den meget hensigtsmæssige Forandring, at det er dem, der have Nytte og Interesse af Reguleringen, som skulde deltage i Udgifterne; thi det er ikke sagt, at, fordi en Løds-eier har Nytte af Bandlebet, han derfor ogsaa har Interesse eller Nytte af den tilføjede Regulering. Det er den Forandring, som Lovudkastet gjør i den gjældende Ret, en Forandring, som man maa anse for hensigtsmæssig og rigtig. Med Hensyn til de andre Omkostninger, som ere omtalte i 3die Stykke, nemlig til Landvæsenkommissionens Forretninger og de fornødne tekniske Forarbejder og Undersøgelser, have vi den nu gjældende Regel for Hovedvandlebenes Vedkommende i Anordning af 1846 § 25 og for de mindre Vandløbs Vedkommende i Loven af 1859 § 6, og det ærede Medlem vil se, at disse Regler ere ganske stemmende med Udcastet, og derfor skal jeg tilraade, at vi i denne Henseende blive ved det Bestaaende og ikke følge det ærede Mindretal, hvis Endringsforslag vil gjøre en Forandring i den gjældende Ret. Med Hensyn til § 13 skal jeg bemærke, at den ærede 3die Lands-thingsmænd for 8de Kred ikke refererede min Udtalelse om den gjældende Rets Bestemmelser angaaende dette Punkt ganske korrekt. Jeg har nemlig ikke sagt, at den Forandring, der var tilfjættet ved Lovudkastet, var i fuldkommen god Overensstemmelse med den bestaaende Ret, jeg har sagt, at den ikke var i nogen væsentlig Strid med den gjældende Rets Bestemmelser og navnlig med hele Landen, der gaar gennem den nugældende Lovgivning, og Flertallet har støttet denne sin Anskuelse paa den Betragtning, som findes i Betænkningen, hvor vi have udtalt os derhen, at Forordningen af 29 Juli 1846 i Principet har helt igennem godkjendt som Hovedregel for de kontrolerede Vandløb, at de, der have Nytte af Vandingsforetagender, ogsaa skulde have Byrden ved dem, idet Forordningen kun for de ukontrolerede Vandløb, og vistnok alene af praktiske Grunde, har paalagt Bredereerne Vedligeholdelsesbyrden. Dette er vor Opfattelse af Forordningen af 1846, og jeg tror, at det ærede Medlem, som før talte, har den samme Betragtning. Men, siger det ærede Medlem, saa kommer Loven af 17de Januar 1859, og den gjør en Forandring deri, idet den bestemmer, at de mindre, offentlige Vandløbs Vedligeholdelse tilkommer de tilstødende Lødsiere. Men det er ikke ganske Tilfældet; thi

det omtales ikke med et eneste Ord i Loven af 17de Januar 1859 § 6. Det er netop en af de flere Mangler ved Loven af 1859, hvorved den har bevirket adskillig Utydelighed i Forholdet mellem sine Regler og de tidligere gjældende isølge Forordningen af 1846, at den ikke i sin § 6 omtaler, hvorledes der skal forholdes med Vedligeholdelsespligten af de mindre Vandløb, som sættes under offentligt Tilsyn efter Loven. Man kan være tilbøjelig til at antage, at det har været Lovens Mening i § 6, at Reglerne efter Anordningen af 1846 for de ukontrolerede Vandløbs Vedkommende uforandrede skulde gjælde for de mindre Vandløb under offentligt Tilsyn, men Loven af 1859 omtaler det ikke. Evertimod findes der i Slutningen af § 6 i Loven af 17de Januar 1859 en Udtalelse, som snarere kunde synes at gaa i modsat Retning, idet der nemlig der siges, at Omkostningerne ved de forberedende Arbejder afholdes af Kommunen, dog at Synsmændene osv. have at afgjøre, hvorvidt nogen Godtgjørelse skal gives Kommunens Kasse af dem, der have Fordel af Vandløbets Regulering. Der synes ligesom herved antydning, at Loven anerkender det Princip, at de, der have Fordel af Foranstaltningen, ogsaa skulde bære Byrden derved. Dernæst har det ærede Medlem omtalt de overordentlig store praktiske Banfæligheder, der vilde fremkomme ved denne Forandring i Pligten til Vedligeholdelse af de mindre offentlige Vandløb. Jeg kan imidlertid ikke skjønne, at disse praktiske Banfæligheder ville blive større for de mindre offentlige Vandløbs Vedkommende end de, vi allerede have ved Hovedvandlebene, hvor den Regel gjælder, som man nu vil overføre paa de mindre Vandløb. Det ærede Medlem omtalte ogsaa den overordentlig store Masse Landvæsenkommissioner, man vilde være udsat for at faae ved denne Forandring i Vedligeholdelsespligten, men det ærede Medlem maa erindre, hvad der ogsaa har været Lovudkastets Mening, og som Mindretallet tydeligere har søgt at præcisere, at det kun er der, hvor man vil have nye Regulativer, at denne Forandring skal indtræde. Altsaa, den store Masse Landvæsenkommissioner, som ganske vist kunde fremkomme, hvis Regulativerne skulde forandres i hele Landet ved de mindre Vandløb, vil ikke finde Sted efter Lovudkastet. At der vil blive forskellige Regler med Hensyn til Vedligeholdelsen for de ældre og nye Vandløb, har ogsaa den ærede Ordfører for Flertallet anset for en praktisk Ulempe, men man kan ikke opnaa at faae Alt saa ensartet, som man ønsker det, der bliver dog altid Punkter tilbage, hvor vi ikke faae de samme Regler. Dette vil saaledes efter det ærede Medlems Forslag blive Tilfældet for de samme Vandløbs Vedkommende med Hensyn til Reglerne for Reguleringerne og Reglerne for Vandløbenes Vedligeholdelse; han vil der faae forskellige Regler, idet der nemlig for Reguleringerne